

Nr 364.

Av herr Andersson, Jones Erik, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående den statsunderstödda torrläggningens verksamheten.

I Kungl. Maj:ts proposition den 2 mars 1945 angående den statsunderstödda torrläggningens verksamheten (nr 122) föreslås, bland annat, lantbruksingenjörstjänsternas omändrande till helt statsavlönade tjänster och i samband därmed bestämmande av vissa övergångsersättningar åt lantbruksingenjörer, som vid sådant förhållande skulle komma att vidkännas inkomstminskning. Det förslag beträffande dessa ersättningsstorlek, som finnes i propositionen intaget, grundar sig på av 1942 års torrläggningssakkunniga gjord utredning, varvid emellertid de av de sakkunniga föreslagna ersättningarna genomgående höjts med 600 kronor, vilken höjning funnits motiverad med hänsyn till att lantbruksingenjörernas framtida lönegradsplacering föreslås en grad lägre än vad i sakkunnigbetänkandet föreslagits. Såsom grund för beräkningen av den inkomstminskning lantbruksingenjörerna skulle komma att få vidkännas, därest sådana övergångsersättningar icke skulle utgå, har lagts medeltalet av de inkomster, som av lantbruksingenjörerna förvärvats under 10-årsperioden 1934—1943. Denna beräkningsmetod torde i brist på bättre hava sitt berättigande beträffande de lantbruksingenjörer, som under denna tid varit ordinarie distriktsinnehavare, men visar icke rätt utslag beträffande dem, som först under de allra senaste åren tillträtt ordinarie tjänst. Den använda beräkningsmetoden har också lett till att de lantbruksingenjörer, som först åren 1941—1943 utnämns, icke föreslagits komma i åtnjutande av övergångsersättning i vidare mån, än som av föredraganden motiverats med hänsyn till av honom föreslagen lägre lönegradsplacering. Den sålunda föreslagna övergångsersättningen är för dessa lantbruksingenjörer (A. S. A. Danielsson i Falun, P. G. von Heideken i Luleå, S. O. Berg i Visby och W. J. R. Arfwedson i Härnösand) oskäligt låg. Nämnda fyra tjänstemän ha i skrivelse till Konungen framhållit bristerna i det av de sakkunniga använda beräkningsförfarandet och anhållit, att för dem måtte tillämpas ett beräkningssätt, som tager hänsyn till att de först de allra senaste åren uppnått de inkomster, som måste anses för deras tjänster normala. Hänsyn till denna deras framställning har vid propositionens avfattande icke tagits.

De synpunkter, som av förutnämnda fyra lantbruksingenjörer framförts, synas oss med rimlig rättvisa överensstämmande, och det må därjämte anföras, att ifrågavarande tjänstemän haft en oförmånlig befordringsgång jäm-

fört med flertalet inom den kår de tillhöra, varigenom deras ålder vid erhållande av ordinarie tjänst blivit i medeltal 6—7 år högre än medeltalet för övriga ordinarie lantbruksingenjörers befordringsålder.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att till de i det föregående nämnda fyra lantbruksingenjörerna skola, därest lantbruksingenjörtjänsterna nu övergå att helt avlönas med statsmedel, utgå övergångsersättningar beräknade på sätt av dem angivits i deras förutnämnda skrivelse förutom sådan ersättning, som i propositionen föreslagits med hänsyn till lägre lönegradsplacering, varigenom övergångsersättningarna, därest blivande lönegrad såsom i propositionen föreslås sättes till A 28, bliva för Danielsson 4 500 kronor, för von Heideken och Berg vardera 3 800 kronor och för Arfwedson 3 000 kronor; och vid annan lönegrad fastställas till de ändrade belopp, som skulle medföra att under första övergångsåret sammanlagt belopp av lön och övergångsersättning i huvudsak blir oförändrat i förhållande till den angivna beräkningen.

Stockholm den 5 april 1945.

Jones Erik Andersson.

Ernst Hage.

Ragnar Bergh.

Ruben Wagnsson.

E. A. Lindblom.

Anders Sundvik.

K. F. Söderdahl.

Joh. Friggeråker.

J. F. Grym.